

“मीठे बच्चे- तिमी अहिले श्रीमत अनुसार शान्तिको गहिराइमा जान्छौ, तिमीलाई बाबाबाट शान्तिको वर्सा मिल्छ, शान्तिमा सबै कुरा आउँछ ।”

प्रश्न:- नयाँ दुनियाँको स्थापनाको मुख्य आधार के हो ?

उत्तर:- पवित्रता । बाबा जब ब्रह्मा तनमा आएर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ, तिमी आपसमा भाइ-बहिनी हुन्छौ । स्त्री-पुरुषको भान मेटिन्छ । यस अन्तिम जन्ममा पवित्र बन्थौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ । तिमीले आफैँसँग प्रतिज्ञा गर्छौ हामी भाइ-बहिनी भएर रहन्छौ । विकारको दृष्टि राख्दैनौ । एक-अर्कालाई सावधान गरेर उन्नति गर्छौ ।

गीत:- जाग सजनिया जाग.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ अनि बुद्धिमा स्वदर्शन चक्र फिर्न्यो । बाबा पनि स्वदर्शन चक्रधारी कहलाउनुहुन्छ किनकि सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्नु- यो हो स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु । यी कुरा बाबा सिवाय अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन । तिमी ब्राह्मणहरूको सारा कुरा शान्तिमा आधारित छ । सबै मनुष्यहरूले भन्छन् पनि शान्ति देवा, हे शान्ति दिनेवाला..... । तर थाहा कसैलाई पनि छैन- शान्ति कसले दिन्छ वा शान्तिधाममा कसले लैजान्छ ? यो केवल तिमी बच्चाहरूले मात्र जान्दछौ, ब्राह्मण नै स्वदर्शन चक्रधारी बन्छन् । देवताहरू स्वदर्शन चक्रधारी कहलाउन सक्दैनन् । कति रात-दिनको फरक छ । बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार तिमी हरेक स्वदर्शन चक्रधारी हो । बाबालाई याद गर्नु छ, यो नै मुख्य कुरा हो । बाबालाई याद गर्नु अर्थात् शान्तिको वर्सा लिनु । शान्तिमा सबै कुरा आउँछ । तिम्रो आयु पनि लामो हुन्छ, काया पनि निरोगी बन्दै जान्छ । बाबा बाहेक अरू कसैले पनि स्वदर्शन चक्रधारी बनाउन सक्दैन । आत्मा नै बन्छ । बाबा पनि हुनुहुन्छ किनकि उहाँमा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान छ । गीत पनि सुन्यौ, अहिले नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । गीत त मनुष्यले नै बनाएका हुन् । बाबाले बसेर सार सम्झाउनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका पिता, त्यसैले सबै बच्चाहरू आपसमा भाइ-भाइ हुन्छन् । बाबाले जब नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ अनि प्रजापिता ब्रह्माद्वारा तिमी भाइ-बहिनी बन्छौ । हरेक ब्रह्माकुमार कुमारी हो, यो बुद्धिमा रहनाले फेरि स्त्री-पुरुषको भान हट्छ । मनुष्यले यो बुझ्दैनन्- हामी पनि वास्तवमा भाइ-भाइ हौं । बाबाले रचना रचनुहुन्छ अनि भाइ-बहिनी हुन्छौं । विकारी दृष्टि निक्लन्छ । बाबाले याद पनि दिलाउनुहुन्छ, तिमीले बोलाउँदै आएका छौ- हे पतित-पावन ! अब म आएको छु, तिमीलाई भन्छु- यो अन्तिम जन्म पवित्र रह्यौ भने तिमी पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ । यो प्रदर्शनी त तिम्रो घर-घरमा हुनु छ किनकि तिमी बच्चाहरू ब्राह्मण हो । तिम्रो घरमा यी चित्रहरू अवश्य हुनुपर्छ । चित्रद्वारा सम्झाउन धेरै सहज हुन्छ । ८४ को चक्र त बुद्धिमा छ । ठीक छ- तिमीलाई एक ब्राह्मणी (टिचर) दिन्छु । उनले आएर सेवा गरेर जानेछिन् । तिमीले प्रदर्शनी खोल । भक्तिमार्गमा पनि कसैले कृष्णको पूजा अथवा मन्त्र-जन्त्र आदि जान्दैनन् भने ब्राह्मणलाई बोलाउँछन् । उनले सधैं आएर पूजा गर्छन् । तिमी पनि मगाउन सक्छौ । हुन त यो धेरै सहज छ । बाबाले प्रजापिता ब्रह्माद्वारा सृष्टि रचेको भए अवश्य ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू भाइ-बहिनी बनेको हुनुपर्छ । प्रतिज्ञा गर्छन्- हामी दुवै भाइ-बहिनी भएर रहन्छौं, विकारी दृष्टि राख्ने छैनौं । एक-

२०७२ जेष्ठ २७ बुधवार १०-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन अर्कालाई सावधान गरेर उन्नति गर्छौं। मुख्य हो नै यादको यात्रा। उनीहरू साइन्सको बलले कति माथि जाने कोसिस गर्छन्, तर माथि कुनै दुनियाँ कहाँ छ र! यो हो साइन्सको अतिमा जानु। अहिले तिमी श्रीमत अनुसार साइलेन्सको अतिमा जान्छौ। उनीहरूको हो साइन्स, यहाँ त तिम्रो छ साइलेन्स। बच्चाहरूले जान्दछन्— आत्मा त स्वयं शान्त स्वरूप छ। यस शरीरद्वारा केवल पार्ट खेल्नु छ। कर्म विना त कोही रहन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई शरीरबाट अलग आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। धेरै सहज छ, सबैभन्दा बढी जो मेरा भक्त अर्थात् शिवका पुजारी छन्, उनीहरूलाई सम्झाऊ। उच्चभन्दा उच्च पूजा शिवको हुन्छ किनकि उहाँ नै सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— बाबा आउनुभएको छ, सबैलाई साथमा लैजानुहुन्छ। आफ्नो समयमा हामी पनि ड्रामा अनुसार कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छौं फेरि विनाश हुन्छ। हामी आत्माहरू सतोप्रधान बनौं, यसको लागि पुरुषार्थ धेरै गर्नु छ। बाबाको श्रीमतमा चलनु छ, श्रीमत भगवत गीता भन्दछन्, कति ठूलो महिमा छ। देवताहरूको पनि महिमा गाउँछन्— सर्वगुण सम्पन्न, सम्पूर्ण निर्विकारी..... बाबाले नै आएर सम्पूर्ण पावन बनाउनुहुन्छ। जब सम्पूर्ण पतित दुनियाँ बन्छ तब नै बाबाले आएर सम्पूर्ण पावन दुनियाँ बनाउनुहुन्छ। सबैले भन्दछन्— हामी भगवान्का बच्चा हौं, त्यसैले अवश्य पनि स्वर्गको वर्सा हुनु छ। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा अहिले हामी भाइ-बहिनी बनेका छौं। कल्प पहिले पनि बाबा आउनुभएको थियो, शिवजयन्ती मनाउँछन्। अवश्य प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू बनेका हुनुपर्छ। बाबासँग प्रतिज्ञा गर्छन्— बाबा हामी आपसमा साथी भएर पवित्र रहन्छौं। हजुरको आज्ञामा चल्छौं। कुनै ठूलो कुरा छैन। अहिले यो अन्तिम जन्म हो, यो मृत्युलोक खतम हुनु छ। अहिले तिमी समझदार बनेका छौ। कसैले आफूलाई भगवान् भन्छन्। भन्न सक्छौ— भगवान् त सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ। यिनले फेरि आफूलाई (भगवान्) कसरी कहलाउन सक्छन्। तर सम्झन्छौ ड्रामाको खेल हो।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाइरहनुभएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अब सेवामा तत्पर भएर लाग। घर-घरमा प्रदर्शनी खोल। यसभन्दा महान् पुण्य कुनै हुँदैन। कसैलाई बाबाको बाटो बताउनु, यो जस्तो ठूलो दान कुनै हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भने पाप नाश हुन्छ। बाबालाई बोलाउँछौ पनि यसैको लागि, हे पतित-पावन, लिबरेटर, गाइड आउनुहोस्। तिम्रो पनि नाम पाण्डव गायन गरिएको छ। बाबा पनि पण्डा हुनुहुन्छ। सबै आत्माहरूलाई लैजानुहुन्छ। ती हुन् शरीरधारी पण्डा। यी हुन् रूहानी। त्यो जिस्मानी यात्रा, यो रूहानी यात्रा। सत्ययुगमा भक्तिमार्गको जिस्मानी यात्रा हुँदैन। वहाँ तिमी पूज्य बन्छौ, अहिले बाबाले तिमीलाई कति समझदार बनाउनुहुन्छ। त्यसैले बाबाको मतमा चलनु छ। कुनै पनि संशय आदि भयो भने सोध्नु छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू देही-अभिमानी बन। आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर। तिमी मेरा प्रिय बच्चा हौ नि। आधाकल्पका तिमी आशिक हौ। एकको नाम नै धेरै राखिदिएका छन्। कति नाम, कति मन्दिर बनाउँछन्। म त छु नै एक। मेरो नाम हो शिव। म ५ हजार वर्ष पहिले भारतमा नै आएको थिएँ। बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाएको थिएँ, अहिले पनि आफ्नो बनाइरहेको छु। ब्रह्माको बच्चा हुनाको कारणले तिमी नाति-नातिना भयौ। यहाँ वर्सा मिल्छ नै आत्मालाई। त्यसमा भाइ-बहिनीको सवाल उठ्दैन। आत्माले नै पढ्छ, वर्सा लिन्छ।

२०७२ जेष्ठ २७ बुधवार १०-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

सबैको हक छ। तिमी बच्चाहरूले यस पुरानो दुनियाँमा जे जति देख्छौ त्यो सबै विनाश हुनु छ। महाभारत लडाईं पनि लाग्छ नै। बेहदका बाबाले बेहदको वर्सा दिइरहनुभएको छ। बेहदको ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ। त्यसैले त्याग पनि बेहदको चाहिन्छ। तिमीले जान्दछौ— कल्प पहिले पनि बाबाले राजयोग सिकाउनुभएको थियो, राजस्व अश्वमेध यज्ञ रचनुभएको थियो फेरि राजाईको लागि सत्ययुगी नयाँ दुनियाँ अवश्य चाहिन्छ। पुरानो दुनियाँको विनाश पनि भएको थियो। ५ हजार वर्षको कुरा हो नि। यही लडाईं लागेको थियो, जसले गेट खुलेको थियो। बोर्डमा लेखिदेऊ— स्वर्गको द्वार कसरी खुलेको थियो, आएर बुझ्नुहोस्। तिमीले सम्झाउन सक्दैनौ भने अरूलाई बोलाउन सक्छौ। फेरि बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुँदै जान्छ। तिमी प्रजापिता ब्रह्माका कति धेरै ब्राह्मण-ब्राह्मणी बच्चाहरू छौ। वर्सा मिल्छ शिवबाबाबाट। उहाँ नै सबैका पिता हुनुहुन्छ। यो त बुद्धिमा राम्रोसँग याद रहनु छ— हामी ब्राह्मण नै देवता बन्छौं। हामी नै देवता थियौं फेरि चक्र लगायौं। अहिले हामी ब्राह्मण बनेका छौं फेरि विष्णुपुरीमा जान्छौं। ज्ञान धेरै सहज छ। तर करोडौंमा कोही निकलन्छन्। प्रदर्शनीमा कति धेरै आउँछन्, मुश्किलले कोही निकलन्छन्। कसैले त केवल महिमा मात्र गर्छन्— धेरै राम्रो छ, हामी आउँछौं। कसैले विरलै ७ दिनको कोर्स गर्छन्, गीताको पाठ पनि ७ दिन राख्छन्। ७ दिन तिमीलाई पनि भट्टीमा पर्नु छ। आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्नाले सारा फोहर (किचडा) निकलन्छ। आधाकल्पको गन्दा बिमारी देह-अभिमानको छ, त्यसलाई निकाल्नु छ। ७ दिनको कोर्स कुनै ठूलो कहाँ हो र! कसैलाई सेकेण्डमा पनि तीर लाग्न सक्छ। ढिलो आउने अगाडि जान सक्छन्। भन्छन्, हामी रेस गरेर बाबाबाट वर्सा अवश्य लिन्छौं। कोही त पुरानाभन्दा पनि तीक्ष्ण हुन सक्छन् किनकि राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू, तयारी माल मिल्छ। प्रदर्शनी आदिमा सम्झाउन कति सहज हुन्छ। स्वयंले सम्झाउन सक्दैनौ भने बहिनीहरूलाई बोलाऊ, सधैं आएर कथा सुनाएर जानुहोस्। ५ हजार वर्ष पहिले यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, जुन १२५० वर्ष चल्यो। कति सानो कथा छ। हामी नै देवता थियौं फेरि हामी क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौं। हामी आत्मा ब्राह्मण बन्यौं, हम सो को अर्थ कति युक्तियुक्त सम्झाउनुहुन्छ। विराट् रूप पनि छ, तर त्यसमा ब्राह्मण र शिवबाबालाई उडाइदिएका छन्। अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई मेहनत गर्नु छ, यादको। अरू कुनै संशयमा आउनु हुँदैन। विकर्माजित बनेर उच्च पद पाउनु छ भने यो चिन्तन खतम गर्नु छ— यो किन हुन्छ, यसले यस्तो किन गर्छ? यी सबै कुरालाई छोडेर एउटै चिन्तनमा रहनु छ— मलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ। जति बाबालाई याद गर्छौं उति विकर्माजित बनेर उच्च पद पाउँछौं। बाँकी फाल्नु कुरा सुनेर आफ्नो दिमाग खराब गर्नु छैन। सबै कुरामा एउटा मुख्य कुरा छ— उहाँलाई नभुल। कसैको साथमा समय खेर नफाल। तिम्रो समय धेरै बहुमूल्य छ। तूफानहरूसँग डराउनु छैन। धेरै कष्ट आउँछ, घाटा पर्नेछ। तर बाबाको याद कहिल्यै भुल्नु छैन। यादले नै पावन बन्नु छ, पुरुषार्थ गरेर उच्च पद पाउनु छ। यी बूढा बाबाले त यति उच्च पद पाउँछन् भने म किन बन्न सकिदैनं। यो पनि पढाइ हो नि। तिमीलाई यसमा केही पनि किताब आदि लिनुपर्ने आवश्यकता छैन। बुद्धिमा सारा कथा छ। कति सानो कहानी छ। सेकेण्डको कुरा हो, जीवनमुक्ति सेकेण्डमा मिल्छ। मूल कुरा हो बाबालाई याद गर्ने। बाबा, जसले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ उहाँलाई तिमी भुल्छौ! भन्छन् सबै कहाँ राजा बन्छन् र! तिमी सबैको चिन्तन किन गर्छौ! स्कूलमा के यही चिन्ता

२०७२ जेष्ठ २७ बुधवार १०-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
गर्छन्, सबैले छात्रवृत्ति कहाँ पाउँछन् र ? पढ्न थाल्छन् नि । हरेकको पुरुषार्थबाट थाहा हुन्छ—
यसले कुन पद पाउँछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यो समय धेरै बहुमूल्य छ, यसलाई फाल्नु कुरामा गुमाउनु छैन । जतिसुकै तूफान
आओस्, घाटा परोस् तर बाबाको यादमा रहनु छ ।
- २) तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने नै चिन्तन गर्नु छ, अरू कुनै चिन्तन नचलोस् । “हम सो
सो हम” को सानो कथालाई धेरै युक्तिले सम्झनु र सम्झाउनु छ ।

वरदानः— नम्रता रूपी कवचद्वारा व्यर्थको रावणलाई जलाउने सच्चा स्नेही सहयोगी भव

कसैले तिम्रो संगठनमा जतिसुकै कमी खोज्ने कोसिस गरोस् तर अलिकति पनि
संस्कार-स्वभावको टक्कर नदेखियोस् । चाहे कसैले गाली गरोस्, अपमान (इनसल्ट)
गरोस्, तिमी सन्त बन । यदि कसैले गलत गर्छ भने पनि तिमीले सही गर । कसैले
टक्कर लिन्छ भने पनि तिमीले उसलाई स्नेहको पानी देऊ । यो किन, यस्तो किन— यो
संकल्प गरेर आगोमा घिउ नहाल । नम्रताको कवच लगाइराख । जहाँ नम्रता हुन्छ वहाँ
स्नेह र सहयोग पनि अवश्य हुन्छ ।

स्लोगनः— मेरोपनको अनेक हृदको भावनालाई एक “मेरो बाबा” मा समाहित गरिदेऊ ।